

kan ikke give den ene penge og straffe den anden.

Kl. 19:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:19

Frank Aaen (EL):

Nu kan man vel ikke sige, at man ikke har straffet den anden. Der har været total boykot af Hamas. Nu er det ikke, fordi jeg er spor forelsket i Hamas, jeg synes, de gør grimme ting. Men det er alligevel sådan, at man har dialog, samarbejde og en økonomisk fordelagtig aftale med den ene side, nemlig Israel, hvorimod man har været meget negativ og fjendtlig over for den anden part, selv om man selvfølgelig har givet nødhjælp i en vis form.

Når der ikke sker noget fremskridt, når Israel kan notere sig, at der jo ikke sker noget, og at de bare kan gøre, som de hidtil har gjort, er det så ikke på tide at sige, at hvis den dialog ikke snart fører til noget, så får det konsekvenser, herunder økonomiske konsekvenser? Og det ville jo betyde en ophævelse af associeringsaftalen.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 19:20

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det mener jeg faktisk stadig væk ikke er svaret på det. Der skal komme en tostatsløsning. Begge parter skal gå ind for den. Vi har en Hamas, der ikke accepterer en tostatsløsning, og som hele tiden har prøvet at underminere den palæstinensiske regerings forsøg på at komme i realitetsforhandlinger om en tostatsløsning, og hver gang vi kommer noget hen ad vejen, smider de raketter ind, og så fik man den her Gazakatastrofe, som vi fik efter jul.

Det vil sige, at vi stadig væk har nogle marøder liggende, der prøver at ødelægge freden. Så kan det altså ikke nytte noget, at vi sender penge til den ene side og tager penge fra den anden side. Det er sådan, at vi jo støtter Abbas, vi støtter den palæstinensiske regering, vi støtter Vestbredden, og vi ville også godt støtte Gaza mere. Vi støtter Gaza, ikke kun med nødhjælp, men faktisk også med kommuneprojekter, med vandprojekter, således at den almindelige palæstinenser i Gaza får hjælp. Hvad vi ikke vil hjælpe, er Hamas.

Kl. 19:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger til udenrigsministeren, så vi går i gang med ordførerrækken. Den første ordfører er hr. Michael Aastrup Jensen fra Venstre.

Kl. 19:21

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

EU's associeringsaftale med Israel er åbenbart en torn i øjet på Enhedslisten, for som udenrigsministeren var inde på, er det efterhånden femte gang, at hr. Frank Aaen og Enhedslisten fremsætter forslag om, at denne aftale skal suspenderes.

Det er hr. Frank Aaen naturligvis i sin gode ret til, men jeg kan ikke lade være med at undre mig en del over, hvorfor det netop er Israel, der igen og igen skal stå for skud. Aftalen med Israel er langt fra den eneste associeringsaftale, som EU har med et middelhavsland. Hvad med Tunesien, Egypten og det palæstinensiske selvstyreområde? Det er ikke ligefrem lande, der optræder på Amnesty Internationals dukseliste. Hvorfor så ikke diskutere en suspension af deres aftaler? Eller hvad med aftalerne med Algeriet, Jordan og Marokko? Det er lande, der også har temmelig svært ved at finde ud af det med menneskerettighederne.

Det undrer mig faktisk, og jeg kan ikke lade være med at spekulere på, om dette beslutningsforslag reelt har så meget med omsorgen for menneskerettighederne at gøre, eller om det måske mere er et udtryk for den indædte modvilje mod staten Israel, som altid har hersket på den yderste venstrefløj.

I Venstre insisterer vi på, at menneskerettighederne skal respekteres både i fredstid og under væbnede konflikter. Derfor er vi også af den overbevisning, at emnet altid bør indtage en central plads i dialogen med vores samarbejdspartnere. Men udstøder vi Israel fra samarbejdet med EU, lukker vi også for dialogen. Dermed ville vi også sætte os uden for indflydelse. Hvordan ville det blive opfattet i Israel netop nu, hvor meget tyder på, at fredsprocessen måske atter er under optøning? Hvorfor skulle Israel samarbejde med EU om fredsprocessen, hvis EU udelukker Israel fra samarbejde på andre områder?

Det her er ikke et enten-eller. Det her er en lang proces, hvor dialogen spiller en nøglerolle. Derfor vil det være ualmindelig dumt at smække døren i hovedet på israelerne. Derfor kan jeg